

**SpA Ferriera Valsabbia m.fl.
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber**

»Rundt armeringsstål«

Forenede sager 154, 205, 206, 226 til 228, 263 og 264/78, 39, 31, 83 og 85/79

Sammendrag

1. Retspleje — anbringende om ulovlighed — antagelse til realitetsbehandling — prøvelse *ex officio*
(EKSF-traktaten, art. 36, stk. 3)
2. Retspleje — anbringende om ulovlighed i den i EKSF-traktaten, art. 36, stk. 3, forudsatte betydning — antagelse til realitetsbehandling — betingelser — henvisning til art. 33, stk. 1, i samme traktat — betydning
(EKSF-traktaten, art. 33, stk. 1 og art. 36, stk. 3)
3. Institutionernes retsakter — generelle EKSF-beslutninger — begrundelsespligt — rækkevidde
(EKSF-traktaten, art. 5 og art. 15)
4. EKSF — Fællesskabets institutioner — forpligtelse til at handle i fælles interesse — rækkevidde
(EKSF-traktaten, art. 3)
5. EKSF — Fællesskabets institutioner — forpligtelse til at gennemføre de i traktatens artikel 3 nævnte mål — tilvejebringelse af overensstemmelse ved gennemførelsen af de forskellige mål — krisesituation — vedtagelse af ekstraordinære foranstaltninger — undladelse af at tage hensyn til visse mål — tilladelighed
(EKSF-traktaten, art. 3)
6. EKSF — jern- og stålsektoren — krisebekæmpelsespolitik — grundlag — princip om solidaritet mellem virksomhederne indbyrdes
(EKSF-traktaten, art. 3, 49 ff., 53, 55, stk. 2, og 56)

¹ — Processprog: Italiensk og tysk.

7. *EKSF — produkten — kvotasystem — tilladelighed — betingelser (EKSF-traktaten, art. 58)*
8. *EKSF — priser — fastsættelse af mindstepriser — fremgangsmåde — Kommissionens skønsbeføjelse — domstolsprøvelse — grænser (EKSF-traktaten, art. 3 og 61)*
9. *EKSF — priser — fastsættelse af mindstepriser — lovlighed — betingelser (EKSF-traktaten, art. 3 og 61)*
10. *Fællesskabsret — almindelige retsgrundsætninger — proportionalitet — grundrettigheder — ejendomsret — beskyttelse — grænser*
11. *Fællesskabsret — almindelige retsgrundsætninger — proportionalitet — institutternes forpligtelser — rækkevidde*
12. *Fællesskabsret — principper — nødværge — begreb — udøvelse over for en offentlig myndighed, der handler inden for rammerne af sine beføjelser — utilladelighed*
13. *Fællesskabsret — principper — force majeure — begreb*
14. *Fællesskabsret — principper — nødret — begreb*
15. *EKSF — priser — tilpasning til priser fastsat i strid med en bestemmelse om mindstepriser — utilladelighed (EKSF-traktaten, art. 60; generel beslutning 962/77/EKSF, art. 6, stk. 1)*

1. En indsigelse om afvisning fra realitetsbehandling af et anbringende om ulovlighed fremsat i medfør af EKSF-traktatens artikel 36, stk. 3, skal også selv om den ikke formelt er kommet til udtryk i nogen påstand, behandles af Domstolen ex officio, idet den vedrører spørgsmålet om Domstolens kompetence.

at have tilsidesat, inden for rammerne af det i artikel 33, stk. 1, nævnte annullationssøgsmål og under påvisning af deres søgsmålsinteresse, og at Domstolens prøvelsesret kun inden for de i artikel 33, stk. 1, 2. pkt., afstukne grænser kan udstrækkes til skønnet vedrørende den situation, der er en følge af de økonomiske kendsgerninger eller omstændigheder, på grundlag af hvilke beslutningen er blevet til.

2. Ordene »på de i denne traktats artikel 33, stk. 1, fastsatte vilkår« i artikel 36, stk. 3, i EKSF-traktaten betyder, at sagsøgerne kun kan påberåbe sig retlige mangler ved de generelle beslutninger, som de påstås

3. Artikel 5 og artikel 15 i EKSF-traktaten pålægger Kommissionen en forpligtelse til i begrundelsen til sine generelle beslutninger at omtale den

almindelige situation, der begrundes deres vedtagelse samt de almindelige mål, som den ønsker at realisere. Det kan derfor ikke kræves, at Kommissionen udtrykkeligt omtaler alle de mange forskelligartede og indviklede forhold, på baggrund af hvilke beslutningen er blevet vedtaget, og endnu mindre at den giver sin mere eller mindre fuldstændige vurdering af dem eller gendriver synspunkter fremsat af de rådgivende organer.

4. Selv om Kommissionen i henhold til traktatens artikel 3 er forpligtet til at handle »i den fælles interesse« betyder dette dog ikke, at dens virksomhed skal udøves i samtlige retsundergivnes interesse, idet der ikke efter dens stilling påhviler den nogen forpligtelse til kun at handle, såfremt det ikke er til skade for nogen interesse. Når den handler, skal den derimod afveje de modstående interesser og undgå skadelige følger, såfremt dette kan ske på fornuftig måde i forbindelse med den beslutning, der skal træffes. Kommissionen kan i fælles interesse benytte sin beslutningsbeføjelse, som omstændighederne kræver det, selv på bekostning af visse private interesser.
5. Det kan ikke af artikel 3 i EKSF-traktaten udledes, at Fællesskabets institutioner er forpligtet til under enhver omstændighed og samtidigt at søge alle de i nævnte artikel anførte mål gennemført. Det er nødvendigt og tilstrækkeligt, at de hele tiden tilstræber at bringe eventuelle indbyrdes modsætninger mellem målene ud af verden, og, hvis sådanne modsætninger påvises, giver det ene eller det andet af målene den forrang, der i betragtning af de økonomiske omstændigheder, som ligger til grund for deres beslutninger, forekommer dem nødvendig.
- Såfremt et kompromis mellem de forskellige mål kan være nødvendigt endog under normale markedsforhold, må det så meget mere kunne anerkendes under en krise, der kan begrunde vedtagelsen af ekstraordinære foranstaltninger, der i forhold til de normale regler for det fælles stålmarkeds funktion har karakter af undtagelser, og som åbenbart medfører, at der må ses bort fra nogle af de i artikel 3 nævnte mål.
6. Den politik, hvormed krisen i stålsektoren skal bekæmpes, er baseret på det grundlæggende princip om solidaritet mellem virksomheder, der er forudsat i EKSF-traktatens præambel og bragt konkret til udtryk i adskillige traktatbestemmelser, som f.eks. artikel 3 (fortrinstilling for den fælles interesse, som solidaritetspligten er en forudsætning for), artiklerne 49 ff. (Fællesskabets finansieringsordning baseret på afgifter), artikel 55, stk. 2, (fælles udnyttelse af resultaterne af den tekniske og økonomiske forskning), artikel 56 (hjælp til omskoling og omstilling), artikel 53, (indførelse af finansielle ordninger).
7. Kommissionen er ikke forpligtet til at indføre et kvotasystem for produktionen i medfør af artikel 58 i EKSF-traktaten, sålænge det ikke er klart umuligt at imødegå krisen ved andre foranstaltninger, herunder bl.a. prisindgreb.

8. Den metode, der benyttes ved fastsættelsen af prisniveauet i henhold til artikel 61 i EKSF-traktaten, vil være præget af et teknisk skøn, i hvilket navnlig solidaritetsprincippet, overholdelsen af de i artikel 61, stk. 2, opregnede kriterier og af de formelle regler om høring af Det rådgivende Udvalg og af Rådet spiller en rolle. Domstolen kan kun efterprøve Kommissionens afgørelser i den i artikel 36, sidste stykke, forudsatte betydning, såfremt skønnet vedrørende de økonomiske omstændigheder viser, at der foreligger en åbenbar retlig mangel, som f.eks. at det fastlagte prisniveau konstant er til hinder for gennemførelsen af de i artikel 3 nævnte mål.

omfanget af denne forpligtelse skal ses i forhold til en bestemt gruppe erhvervsdrivendes specielle situation.
9. Artikel 61 i EKSF-traktaten — der alene henviser til traktatens artikel 3 — skal fortolkes således, at overholdelsen af de i denne artikel fastlagte mål og principper i sig selv giver sikkerhed for lovligheden af en beslutning om mindstepriser.
10. Sikringen af ejendomsretten kan ikke udstrækkes til beskyttelse af handelsinteresser, hvis uvished er en del af det væsentlige i al økonomisk aktivitet.
11. Selv om institutionerne ved udøvelsen af deres beføjelser skal overvåge, at de afgifter, der pålægges de erhvervsdrivende, ikke overstiger det, der er nødvendigt for, at myndighederne kan nå de mål, der er sat, følger det dog ikke heraf, at
12. Nødværge, der begrebsmæssigt indebærer en forsvarshandling vendt mod et retsstridigt angreb, kan ikke udgøre et ansvarsfritagende forhold for erhvervsdrivende, når de forsætligt overtræder en generel beslutning, hvis lovlighed hverken i sig selv eller på baggrund af de økonomiske kendsgerninger og omstændigheder, der begrundes den, kan drages i tvivl. Nødværge kan ikke gøres gældende over for en offentlig myndighed, der handler retmæssigt inden for rammerne af de beføjelser, den har efter loven.
13. Anerkendelse af force majeure forudsætter, at virkningerne af den udefra kommende årsag, de retsundergivne påberåber sig, i den grad er uafvendelige og uundgæelige, at det bliver objektivt umuligt for de pågældende at opfylde deres forpligtelser.
14. Udøvelse af nødret forudsætter, at den berørte virksomhed virkelig er truet; virksomheden kan ikke påberåbe sig følgerne af sin egen adfærd som en nødsituation.
15. Artikel 6, stk. 1, i beslutning 962/77 skal fortolkes således, at virksomhederne ikke kan gennemføre tilpasning til priser hos konkurrenter, der er fastsat i strid med mindsteprisreglerne; disse regler skal overholdes af samtlige virksomheder i Fællesskabet.